

20 let partnerství
1996–2016

*Společná fotografie po skončení slavnostního aktu u příležitosti 10. výročí partnerství mezi městy Jindřichův Hradec a Neckargemünd (září 2006, Jindřichův Hradec) /
Gemeinsames Foto nach der feierlichen Zeremonie zum 10-jährigen Partnerschaftsjubiläum zwischen den Städten Jindřichův Hradec
und Neckargemünd (September 2006 Jindřichův Hradec)*

*Ocenění zakladatelé partnerství společně se starosty měst Jindřichův Hradec a Neckargemünd u příležitosti 20. výročí partnerství mezi městy (červen 2016, Jindřichův Hradec) /
Die geehrten Gründer der Städtepartnerschaft beim 20-jährigen Jubiläum der Partnerschaft zwischen den Städten (Juni 2016 Jindřichův Hradec)*

Zdravice starosty města Jindřichova Hradce Stanislava Mrvky k 20letému jubileu partnerství měst Jindřichův Hradec a Neckargemünd

Vážené dámy, vážení pánové,
před 20 lety zásluhou mnohých z vás podepsala dvě města smlouvu o spolupráci. Obyvatelé Jindřichova Hradce a Neckargemündu se rozhodli, že chtějí v nové Evropě navázat nejen spolupráci, ale i přátelství.

Na počátku bylo nadšení a spousta dobré vůle nacházet oblasti, ve kterých bychom se mohli navzájem obohatit a předat si ty nejlepší zkušenosti. Byly ale také pochybnosti. Byly obavy, zda se podaří překonat jazykovou bariéru a mnohé historické neshody. Dnes mohu s uspokojením konstatovat, že se tyto obavy nepotvrdily. Byla postupně zahájena spolupráce na úrovni vedení měst, v oblasti kultury, školství a společenského života. Nejvíce si však vážím toho, že byly navázány i osobní vztahy. Jako nejlepší příklad bych uvedl, že mnoho studentů se při výměnných pobytech seznámilo nejen se svými protějšky, ale i s jejich rodinami a přáteli.

V současné době obyvatelé našich měst žijí vlastními starostmi a řeší své vlastní problémy. Komunální správa, doprava, školství, daně, sociální služby, ale i problémy v oblasti bezpečnosti. Některé starosti našich obyvatel jsou větší a významnější, některé menší, nebo se týkají jen jednotlivců. Co je ale pozoruhodné, že tyto starosti jsou podobné. Proto si dovoluji vyslovit názor, že je to obraz podobného života, života v Evropě, kde jsou sice zachována specifika jednotlivých států a národů, ale tyto státy a národy přesto dokáží spolu v tomto evropském prostoru žít v míru. Jsem rád, že i spolupráce našich měst k tomuto rozvoji napomáhá.

Výsledkem dvacetileté spolupráce je toto pevné přátelství, které mezi našimi městy zůstalo nejen zachováno, nýbrž je stále živé, zajímavé se rozvíjí a je motivací a inspirací pro nás všechny.

Ve světě, ve kterém se nacházíme, nejsou takovéto dobré vztahy bohužel stále ještě samozřejmostí. Při pohledu na historii našich zemí, při pohledu na současnou Evropu, můžeme a měli bychom být i do budoucna na naše přátelství náležitě hrdí.

Za mou osobu, ať už jako starostu města či samotného občana, mohu říci, že hrdý jsem a doufám, že toto přátelství nikdy neskončí.

Stanislav Mrvka, starosta

Grußwort des Bürgermeisters von Jindřichův Hradec, Stanislav Mrvka, zum 20-jährigen Jubiläum der Städtepartnerschaft zwischen Jindřichův Hradec und Neckargemünd

Sehr geehrte Damen und Herren,
vor 20 Jahren haben mit Hilfe vieler von Ihnen zwei Städte einen Vertrag über eine Zusammenarbeit unterschrieben. Die Einwohner der Städte Jindřichův Hradec und Neckargemünd haben sich entschieden, dass sie im neuen Europa nicht nur die Zusammenarbeit aufnehmen, sondern auch Freundschaften knüpfen wollen.

Am Anfang war die Begeisterung groß und mit viel gutem Willen suchten wir Themen, in denen wir uns gegenseitig bereichern und die besten Erfahrungen austauschen konnten. Es gab aber auch Zweifel. Es gab Befürchtungen, ob es gelingt, die Sprachbarriere und viele historische Differenzen zu überwinden. Heute kann ich mit Zufriedenheit und aus voller Überzeugung sagen, dass sich diese Befürchtungen nicht bestätigt haben. Schrittweise entwickelte sich die Zusammenarbeit der Stadtverwaltungen in den Bereichen Kultur und Schulwesen und im gesellschaftlichen Leben. Am meisten schätze ich, dass auch persönliche Beziehungen geknüpft wurden. Als bestes Beispiel möchte ich erwähnen, dass die Schüler bei den Austauschaufenthalten in der jeweils anderen Nation nicht nur die anderen Mitschüler, sondern auch deren Familien und Freunde kennengelernt haben.

Zurzeit leben die Einwohner unserer Städte mit ihren eigenen Sorgen und lösen ihre eigenen Probleme in den Kommunalverwaltungen, im Verkehrsbereich, im Schulwesen, bei der Besteuerung und den Sozialdienstleistungen, aber auch im Bereich der Sicherheit. Einige Sorgen unserer Einwohner sind größer und bedeutungsvoller, einige kleiner oder nur individuell. Bemerkenswert aber ist, dass diese Sorgen in beiden Städten ähnlich sind. Deshalb erlaube ich mir die Meinung zu äußern, dass es ein ähnliches Bild ist, mit dem sich das Leben in Europa, bei all den Besonderheiten der Kulturen, in den einzelnen Staaten und Nationen präsentiert. Dennoch schaffen es diese Staaten und Nationen, zusammen in Frieden in diesem europäischen Raum zu leben. Ich bin froh, dass auch die Zusammenarbeit unserer Städte zu dieser Entwicklung beiträgt.

Das Ergebnis dieser 20-jährigen Zusammenarbeit ist eine feste Freundschaft, die zwischen unseren Städten nicht nur erhalten blieb, sondern die sich entwickelt und lebendige Inspiration für uns alle ist.

In der Welt, in der wir leben, sind solche guten Beziehungen leider immer noch keine Selbstverständlichkeit. Beim Rückblick auf die Geschichte unserer Länder und mit Blick auf das gegenwärtige Europa können und dürfen wir jetzt und in Zukunft auf unsere Freundschaft gehörig stolz sein. Für meine Person als Bürgermeister der Stadt und auch im Namen ihrer Bürger kann ich sagen, dass ich stolz bin und ich hoffe, dass diese Freundschaft nie enden möge.

Stanislav Mrvka, Bürgermeister

Češi i Němci žili vedle sebe v soužití tisíce let

V roce 1998 po mém zvolení starostou a po nástupu na radnici jsem se snažil pokračovat v partnerských vztazích s městem Neckargemünd, které navázali předchozí starostové Ing. Josef Eder a Petr Hudler. Vše bylo snadné i proto, že členem rady města byl tehdy ředitel gymnázia Miloslav Vokáč, který byl u všech předchozích setkání. Šlo především o výměnné pobyty studentů obou měst, kteří navštěvovali výuku ve školách a bydleli v rodinách svých nových kamarádů. Vznikaly mezi nimi přátelské vztahy, které umožňovaly lépe poznat poměry nejen v obou městech, ale i zemích. Každý rok pro mě bylo samozřejmostí slavnostní přijetí studentů a pedagogů z města Neckargemündu na Staré radnici v Kotěrově sále. Vždy jsme se snažili vytvořit pro naše hosty takové podmínky, aby měli možnost poznat nejen naše město, které se velmi rozvíjelo, ale i další krásná místa v Čechách. Jako starosta jsem vždy dával přednost podpoře studentské aktivity – mladí lidé nejsou zatíženi křivdami, které postihly oba národy v období 2. světové války. Češi i Němci žili vedle sebe v soužití tisíc let. A toto soužití bylo touto válkou přerušeno.

Neckargemünd jsem během 12 let ve funkci starosty navštívil celkem třikrát. Rád vzpomínám na pobyt v tomto krásném městě a na pohostinnost jeho vedení. Ubytování jsme byli ve starobylém hotelu Ritter s krásným výhledem na řeku Neckar. Navštívili jsme i blízké univerzitní město Heidelberg s hradem, na kterém žil Fridrich Falcký, v Čechách známý pod označením „zimní král“, spjatý s bitvou na Bílé hoře.

Naši delegaci provázela folková skupina Jen tak tak, vedená Miloslavem Vokáčem, která měla se svým vystoupením na tamních městských slavnostech veliký úspěch. V červenci roku 2003 postihlo naše přátele nečekané neštěstí – místní gymnázium bylo poškozeno velkým požárem. Měli jsme tak možnost pomoci přátelům a neprodleně poskytnout příspěvek na jeho obnovu. Naši pomoc brali tamní občané jako akt přátelské solidarity.

Tschechen und Deutsche lebten mehr als tausend Jahre in guter Nachbarschaft

Im Jahre 1998, nach meiner Wahl zum Bürgermeister, habe ich mich bemüht, die Partnerschaftsbeziehungen mit der Stadt Neckargemünd fortzusetzen, welche die vorigen Bürgermeister Ing. Josef Eder und Petr Hudler geknüpft haben. Dies war relativ unkompliziert, unter anderem, weil ein Mitglied unserer Stadtverwaltung, Gymnasiumsleiter Miloslav Vokáč, seinerzeit an den Gesprächen zu Beginn der Partnerschaft, sowie an allen folgenden Treffen teilgenommen hatte. Dabei war es vor allem um Aufenthalte des Schüleraustauschs in beiden Städten gegangen, bei denen die Schüler bei den Familien der neuen Freunde wohnten und den Unterricht in den Schulen besuchten. Es entstanden Freundschaften zwischen ihnen, die es ermöglicht haben, die Lebensumstände in beiden Städten und Ländern kennen zu lernen. Jedes Jahr war es für mich eine Freude, die Schüler und Pädagogen aus der Stadt Neckargemünd im Kotérasaal im alten Rathaus feierlich zu empfangen. Wir haben uns bemüht, ihnen immer zu ermöglichen, nicht nur unsere sich rasch entwickelnde Stadt, sondern auch andere schöne Orte in Tschechien zu erkunden. Als Bürgermeister unterstützte ich vor allem die Aktivitäten von Schülern und Studierenden. Junge Leute sind nicht mit dem Unrecht belastet, das die Menschen beider Nationen um die Zeit des Zweiten Weltkrieges betroffen hat. Tschechen und Deutschen haben gemeinsam nebeneinander tausend Jahre gelebt. Dieses friedliche Zusammenleben wurde durch jenen Weltkrieg unterbrochen.

Neckargemünd habe ich während meiner zwölf Jahre als Bürgermeister insgesamt drei Mal besucht. Ich erinnere mich gern an die Aufenthalte in dieser schönen Stadt und an die Gastfreundlichkeit der Stadtverwaltung. Wir waren in dem altherwürdigen Hotel Ritter mit schönem Blick auf den Neckar untergebracht. Auch die nahe Universitätsstadt Heidelberg und das Schloss haben wir besucht, in dem Friederich V. von der Pfalz gelebt hat, der auch in Tschechien als „Winterkönig“ bezeichnet wird und mit dem die Schlacht auf dem Weißen Berg verbunden ist.

Unsere Delegation wurde immer durch die Folk-Musikgruppe „Jen tak tak“ begleitet, die, von Herrn Miloslav Vokáč angeführt, mit

Starostové měst Horst Althoff a Karel Matoušek během oslav 10. výročí partnerství mezi městy (září 2006, Jindřichův Hradec) / Die Bürgermeister der Städte Horst Althoff und Karel Matoušek während der Feier des 10 - ten Jubiläums der Partnerschaft zwischen der Städte (September 2006 Jindřichův Hradec)

V roce 2016 občané obou měst slaví 20. výročí partnerství. Přeji oběma městům další úspěšný rozvoj a pokračování v přátelství nejen vedení obou měst, ale hlavně jeho občanům.

Karel Matoušek

ihren Auftritten bei den dortigen Stadtfesten großen Erfolg hatte. Im Juli 2003 hatte unsere Freunde ein unerwartetes Unglück getroffen – das örtliche Schulzentrum wurde durch einen großen Brand vernichtet. Wir hatten die Möglichkeit, den Freunden zu helfen und unverzüglich einen Beitrag zum Aufbau des Schulzentrums zu leisten. Unsere Hilfe haben die dortigen Bürger als Akt der freundschaftlichen Solidarität angenommen. Im Jahre 2016 feierten die Bürger beider Städte das 20. Jubiläum der Partnerschaft. Ich wünsche beiden Städten weiterhin eine erfolgreiche Entwicklung und die Fortsetzung unserer Freundschaft, nicht nur zwischen den Stadtverwaltungen, sondern auch und vor allem unter den Bürgern beider Städte.

Karel Matoušek

Uzavření partnerské smlouvy

Rád vzpomínám na dobu, kdy jsme od roku 1994 pokračovali v již započaté spolupráci s naším partnerským městem Neckargemünd. Na vzájemná setkání, při kterých jsme poznávali naše města, porovnávali oblasti života, které města pro své občany zajišťují a hledali možnosti rozšíření partnerské spolupráce.

Vedle krásných okamžiků setkání, kterých bylo mnoho, a věřím, že oboustranně jsme je považovali za smysluplné, rozhodli jsme se toto naše přátelství potvrdit a uzavřít Partnerskou smlouvu. Po nezbytných přípravách nastal v roce 1996 vzácný okamžik slavnostního uzavření Partnerské smlouvy. V obou městech se uskutečnila slavnostní zasedání za účasti mnoha vzácných hostů, jejichž účast potvrdila význam a potřebnost spolupráce měst obou zemí. Za sebe a za již zesnulého mého předchůdce pana Ing. Josefa Edera bych chtěl ještě jednou poděkovat za ocenění udělením „EHRENRING DER STADT NECKARGEMÜND IN SILBER“, které považuji za ocenění všech, kteří se na uzavření partnerství podíleli.

Přeji si, aby partnerství mezi našimi městy pokračovalo a dále se rozvíjelo.

Petr Hudler

Das Unterzeichnen des Partnerschaftsvertrages

Ich erinnere mich gerne an die Zeit, in der wir die bereits seit 1994 bestehende Zusammenarbeit unserer Stadt Jindřichův Hradec mit Neckargemünd fortgesetzt haben. Bei den gegenseitigen Treffen, während derer sich unsere Städte kennenlernten, wurden die Aufgaben verglichen, die die Städte für ihre Bürger zu leisten haben. Hierbei suchten wir nach Möglichkeiten, unsere Zusammenarbeit zu erweitern.

Neben den schönen Momenten der zahlreichen Treffen, hielt man es auf beiden Seiten für sinnvoll, unsere Freundschaft zu bestätigen und einen Partnerschaftsvertrag aufzusetzen. Nach den notwendigen Vorbereitungen kam es im Jahre 1996 zur feierlichen Unterzeichnung des Partnerschaftsvertrages. In beiden Städten bestätigte die Teilnahme vieler engagierter Gäste die Bedeutung und die Notwendigkeit der Zusammenarbeit beider Städte.

Für mich und den leider schon verstorbenen ehemaligen Bürgermeister Ing. Josef Eder möchte ich mich noch einmal für die Verleihung des Silbernen Ehrenrings der Stadt Neckargemünd bedanken.

Diese Auszeichnung nahm ich stellvertretend für alle Bürger entgegen, die sich für das Zustandekommen der Partnerschaft engagiert haben.

Ich wünsche mir, dass die Partnerschaft zwischen unseren Städten weiterhin gedeiht und fortgesetzt wird.

Petr Hudler

Otevření hranice

Otevření hranic na západ po čtyřicetiletém pobytu za „železnou oponou“ bylo pro mě šokující událostí, se kterou jsem již ve svém životě nepočítal. Při nejbližší příležitosti jsem vyjel i s rodinou k nejbližše položenému státu v našem sousedství – Rakousku.

Z pozice zástupců města jsme navázali přátelské vztahy se členy samospráv blíže položených měst v Rakousku. Později se nám naskytla příležitost navázání partnerství s městem Neckargemünd v Německu a Steffisburg ve Švýcarsku.

V srpnu 1993 jsme uvítali v Jindřichově Hradci delegaci z města Neckargemünd v čele s panem starostou Oskarem Schusterem. V říjnu 1994 jsme návštěvu oplatili a vydali se do tohoto vzdáleného města na břehu řeky Neckar. Němečtí hostitelé nás velice přátelsky přijali. Již si nepamatuji, kolik dní jsme v Německu byli, ale během tohoto krátkého pobytu o nás bylo perfektně postaráno. Každý den měl svůj pevný program. Seznámili jsme se s chodem města a navštívili různé organizace, které souvisely s jeho činností. Byl to například podnik Vodovody a kanalizace s přednáškou, skladování komunálního odpadu nebo systémem fungování požárního sboru.

Navštívili jsme botanickou zahradu v Heidelbergu a také muzeum převážně se strojní a vojenskou tematikou, které se nachází v nedalekém městě Sinsheim.

Večery jsme prožívali v příjemném a přátelském prostředí našich hostitelů. Při odjezdu jsme dostali písemné materiály o činnosti radnice a příslušných organizací. Tato spolupráce pokračuje i nadále, což mě těší.

Pavel Pavlovský

Grenzöffnung

Die Grenzöffnung zum Westen nach vierzigjährigem Leben hinter dem Eisernen Vorhang war für mich ein einschneidendes Ereignis, mit dem ich niemals gerechnet hätte. Bei der nächstmöglichen Gelegenheit bin ich mit meiner Familie in den am nächsten gelegenen Staat in unserer Nachbarschaft, eben Österreich, gefahren.

Seitens der Vertreter unserer Stadt haben wir freundschaftliche Beziehungen zu Vertretern der städtischen Körperschaften der nahegelegenen Städte in Österreich aufgenommen. Später ergab sich die Gelegenheit zur Anknüpfung der Partnerschaft mit den Städten Neckargemünd in Deutschland und Steffisburg in der Schweiz.

Im August 1993 begrüßten wir in Jindřichův Hradec eine Delegation aus der Stadt Neckargemünd unter der Leitung des Bürgermeisters Oskar Schuster. Im Oktober 1994 erfolgte dann der Gegenbesuch der weit entfernten Stadt am Neckar. Die deutschen Gastgeber haben uns sehr freundlich empfangen. Ich erinnere mich nicht mehr, wie viele Tage wir in Deutschland verbracht haben, aber während des kurzen Aufenthaltes wurden wir sehr herzlich betreut. Jeder Tag hatte ein festes Programm. Wir haben die Entwicklung der Stadt sowie die Abläufe des täglichen Lebens kennengelernt und auch verschiedene Einrichtungen besucht, die in den Aufgabenbereich der städtischen Verwaltung fallen. Es ging um die Wasserversorgung, sowie die Abwasserentsorgung und die Müllbeseitigung. Außerdem gewannen wir einen Einblick in die Organisation und Tätigkeit der freiwilligen Feuerwehr, sowie in den Katastrophenschutz.

Sehr interessant war auch unser Besuch im Botanischen Garten in Heidelberg und im Technikmuseum in Sinsheim.

Die Abende verbrachten wir in angenehmer und freundschaftlicher Gesellschaft unserer Gastgeber. Bei der Abreise erhielten wir reichlich Broschüren bzw. Informationsmaterial über die Spitze der Stadtverwaltung und die entsprechenden Abteilungen. Diese Zusammenarbeit wird fortgesetzt und das freut mich sehr.

Pavel Pavlovský

Co naše města spojuje, fakta a zajímavosti

Partnerství měst Jindřichův Hradec a Neckargemünd trvá již 20 let. První kontakty začaly již v první polovině devadesátých let. Co tato poměrně vzdálená města sblížilo, že v roce 1996 uzavřela smlouvu o partnerství? Jistě k tomu přispěla poloha měst v krásné krajině. Tak jako Jindřichův Hradec leží při řece Nežárce, leží město Neckargemünd v malebném údolí řeky Neckar. Tato řeka je na rozdíl od Nežárky splavná nejen pro rekreační využití, ale i pro přepravu nákladů. Vedle této řeky protéká Neckargemündem říčka Elsenz. Ta zde ústí do Neckaru a odtud pochází název místa. (Mund jsou německy ústa).

Jindřichův Hradec má zachovalé historické jádro, Neckargemünd má pečlivě udržovanou starou část s obývanými hrázděnými domy, z nichž některé pamatují 16. století. Jindřichův Hradec má devět místních částí, Neckargemünd tři: Waldhilsbach, Mückenloch a hradní pevnost Dilsberg. V Jindřichově Hradci je rozlohou třetí největší zámek v Čechách. Neckargemünd sice tak velký zámecký komplex nemá, ale milovník prohlídek hradů a zámků může navštívit hrad v neďalekém Heidelbergu.

V Heidelbergu je nejstarší německá univerzita (1386). Byl sídlem rýnských falckrabat. Odtud pocházel Fridrich V. Falcký, který byl v roce 1619 zvolen českým králem. Po bitvě na Bílé Hoře (1620) ze země uprchl a ztratil i své původní území. Vzhledem ke své krátké vládě je také nazýván „zimní král“.

V Neckargemündu mají mnohé domy na nábřeží zabudovány v zárubních dveřích železa s profilem U. Je to opatření proti častým záplavám. Jestliže hladina řek začne nebezpečně stoupat, zasunou obyvatelé do profilů prkna. Voda, která prosákně touto zábranou, se dá snadno odčerpat a dům je uchráněn před zaplavením.

Neckargemündem prochází Burgenstrasse – Hradní stezka. Vznikla jako první turistická trasa v Německu. Její původní délka byla 320 km, ale k zakládajícím městům se přidávala další, takže nyní měří přes tisíc km. Začíná v Mannheimu a končí v Praze. Na území Čech vstupuje v Chebu. Milovníci turistiky mohou celou trasu nebo její část absolvovat na kole, vlakem nebo lodí po řece Neckar. Jako další turistický cíl se

Was unsere Städte verbindet: Fakten und Interessantes

Die Partnerschaft der Städte Jindřichův Hradec und Neckargemünd existiert schon seit 20 Jahren. Die ersten Kontakte begannen in der ersten Hälfte der neunziger Jahre. Was hat diese recht weit voneinander entfernten Städte dazu gebracht, im Jahre 1996 den Vertrag über die Partnerschaft zu schließen? Sicher hat dazu die vergleichbare Lage der Städte in einer schönen Landschaft mit dem damit einhergehenden Fremdenverkehr beigetragen. So wie Jindřichův Hradec am Fluss Nežárka liegt, befindet sich die Stadt Neckargemünd im malerischen Neckartal. Dieser Fluss ist im Unterschied zur Nežárka schiffbar und ist daher nicht nur von touristischem Interesse, sondern dient auch der Binnenschifffahrt. Von der dortigen Mündung eines weiteren Flüsschens, der Elsenz, in den Neckar leitet sich auch der Name der Stadt ab.

Jindřichův Hradec hat sich seinen historischen Kern erhalten und auch Neckargemünd hat eine mittelalterliche Altstadt mit gut erhaltenen Fachwerkhäusern, von denen einige aus dem 16. Jahrhundert stammen. Jindřichův Hradec hat neun Ortsteile, Neckargemünd drei: Waldhilsbach, Mückenloch und Dilsberg mit der Burgfeste. In Jindřichův Hradec befindet sich das flächenmäßig drittgrößte Schloss in Tschechien. Neckargemünd hat nicht so einen großen Schlosskomplex, aber Liebhaber von Schlössern und Schlossführungen können die größte Schlossruine Deutschlands im nahegelegenen Heidelberg besuchen.

In Heidelberg befindet sich die älteste Universität im heutigen Deutschland mit Gründung im Jahre 1386. Heidelberg war auch Sitz der Pfalzgrafen vom Rhein. Mütterlicherseits stammte Friedrich V. von der Pfalz aus dem Adelsgeschlecht der Oranier von Nassau. Er heiratete die englische Prinzessin Elisabeth Stuart und wurde im Jahre 1619 zum böhmischen König gewählt. Nach der Schlacht auf dem Weißen Berg (1620) ist er aus dem Land geflohen und verlor sein Herrschaftsgebiet. Aufgrund seiner kurzen Herrschaft nennt man ihn auch den „Winterkönig“.

In Neckargemünd haben viele Häuser am Fluss in den Türpfosten Eisen aus U-Profilen eingebaut, um Bretter einschieben zu können. Es ist eine bewährte Maßnahme, um

nabízí nedaleký Špýr (Speyer). Je v něm hrobka 13 německých králů. Jako jeden z panovníků je zde pochován Rudolf, první německý král z rodu Habsburků. Známe jej z historie jako vítěze nad Přemyslem Otakarem II. (1278).

Zájemci o paleontologii se jistě setkali s termínem Homo heidelbergensis. Čelist tohoto předchůdce člověka, stará 500 000 let byla objevena jen pár kilometrů od města v pískovně u obce Mauer.

Je mnoho dalších míst nabízejících se ke zhlédnutí v Neckargemündu či jeho okolí. A co třeba neuvidíme? Ulice obtěžkané parkujícími auty. Po příjezdu jsme mohli naše auta zapar-

bei Überschwemmungen das Wasser aus den Wohnungen fernzuhalten.

Durch Neckargemünd verläuft die Burgenstrasse – Hradní stezka. Sie ist als erste Wanderstrecke in Deutschland entstanden. Ihre ursprüngliche Länge betrug 320 Kilometer. Nach der Öffnung der Grenzen misst sie jetzt über tausend Kilometer. Sie beginnt in Mannheim und endet in Prag. In der Stadt Cheb (Eger) betritt man böhmisches Territorium. Man kann wandern, Radfahren oder einen Teil der Strecke auf dem Neckar mit dem Boot fahren. Zufahren ist natürlich auch möglich.

Als weiteres Wanderziel bietet sich das nahegelegene Speyer, tschech. Špýr. Dort sind im Dom dreizehn deutsche Könige beigesetzt. Als einer der berühmtesten Herrscher findet sich hier das Grabmal Rudolfs, des ersten deutschen Königs aus dem Geschlecht der Habsburger. Wir kennen ihn aus der Geschichte als den Sieger über Přemysl Otakar II. (1278).

Für an der Paläontologie Interessierte bietet sich die Gelegenheit, sich mit dem Fundort oder auch der Ausstellung über den Homo Heidelbergensis zu beschäftigen. Der 500.000 Jahre alte Unterkiefer dieses Frühmenschen wurde in einer Kiesgrube gefunden, die sich nur ein paar Kilometer von der Stadt Neckargemünd bei der Gemeinde Mauer befindet.

Und was sehen wir nicht? Die Straßen sind nicht von den parkenden Autos überlastet. Nach der Ankunft konnten wir nämlich unsere Autos im Parkhaus abstellen, das in den Hang unter einer Wohnanlage gebaut wurde.

Die Partnerschaft zwischen beiden Städten ist eine nützliche Sache. Die Städte in ganz Europa haben dieselben oder ähnliche Probleme mit dem Verkehr, der Infrastruktur, dem Schulwesen, dem Sport usw. Und unterschiedliche Lösungswege inspirieren die Verantwortlichen. Aus diesem Grund haben wir auch keine Scheu, uns mit unseren Nachbarn auszutauschen und aus ihren Erfolgen oder Misserfolgen zu lernen und für uns wertvolle Erfahrungen zu auszutauschen.

Pan Václav Königsmark při ocenění v rámci oslav 20. výročí partnerství společně se starosty měst (červen 2016, Jindřichův Hradec) / Herr Václav Königsmark bei der Ehrung im Rahmen des 20-jährigen Jubiläums der Partnerschaft gemeinsam mit den Bürgermeistern der Städte (Juli 2016 Jindřichův Hradec)

kovat v podzemním parkovišti vybudovaném ve svahu pod bytovou zástavbou.

Partnerství mezi městy je užitečná věc. Města v celé Evropě řeší obdobné či stejné problémy s dopravou, výstavbou, školským, sportem atd. Problémy jsou stejné, ale řešení se může lišit a být inspirací pro partnera. Proto se nebojme podívat k sousedům a poučit se z jejich úspěchů i nezdarů.

Václav Königsmark

Václav Königsmark

Partnerství našich měst trvá více jak dvacet let

S přáteli z Neckargemündu jsem se setkal vícekrát. Poprvé to bylo v roce 1995 v Jindřichově Hradci. Byl jsem první rok členem Rady města Jindřichův Hradec a debatovali jsme v restauraci hotelu Grand. Tam přítomný místostarosta Neckargemündu Winfried Schimpf byl překvapen, že v Jindřichově Hradci funguje sociální demokracie. Ukázalo se, že máme oba velmi blízké názory na česko-německé vztahy a jejich zaměření do budoucnosti. První kontakty s městem Neckargemünd už dříve navázal Ing. Josef Eder a před ním Jaroslav Cempírek a Miloslav Vokáč.

V roce 1996 jsem poprvé navštívil Neckargemünd. To se jindřichohradecká městská rada poprvé v čele se starostou Petrem Hudlerem vydala do Neckargemündu, a to při příležitosti podpisu smlouvy o partnerství obou měst. Z této mé první návštěvy partnerského města nejraději vzpomínám na velmi srdečné a přátelské přijetí v rodině Winfrieda Schimpfa a jindy u Joachima Bergstrassera, se kterými jsme přáteli doposud. S velkým úspěchem se setkala vystoupení žáků Základní umělecké školy, kteří do Neckargemündu zavítali spolu s ředitelkou ZUŠ Mgr. Jarmilou Kulhavou. Zajímavým momentem bylo i umístění směřové dopravní tabule Jindřichův Hradec 520 km. U nás je obdobná na Masarykově náměstí.

Při další naší návštěvě Neckargemündu jsme se jeli podívat do Heidelbergu, a nazpět se do Neckargemündu vraceli lodí. Zúčastnili jsme se také hasičských slavností v místní části Dilsberg. Poučné bylo vždy zejména to, jak lidé různé politické orientace dokáží spolupracovat. Rád jsem se potkával se starosty Oskarem Schusterem i později Horstem Althoffem, stejně jako s radním Lotharem Eisenhowerem, Heike Geisslerovou nebo Martinem Holschuhem.

Partnerství obou našich měst trvá více než dvacet let. A to je dobře.

Jaroslav Kozlovský

Die Partnerschaft unserer Städte währt nun schon mehr als 20 Jahre

Mit den Freunden aus Neckargemünd habe ich mich mehrmals getroffen. Zum ersten Mal geschah dies im Jahre 1995 in Jindřichův Hradec. Ich war im ersten Jahr Mitglied der Stadtverwaltung von Jindřichův Hradec, wir haben uns im Restaurant des Grand Hotels getroffen und diskutiert. Der ebenfalls anwesende stellvertretende Bürgermeister von Neckargemünd, Herr Winfried Schimpf, war überrascht, dass in Jindřichův Hradec die Sozialdemokratie funktioniert. Es hat sich gezeigt, dass wir beide sehr ähnliche Ansichten in Bezug auf die tschechisch-deutschen Beziehungen und ihre zukünftige Orientierung haben. Die ersten Kontakte mit der Stadt Neckargemünd haben schon Ing. Josef Eder und vor ihm Jaroslav Cempírek und Miloslav Vokáč geknüpft.

Im Jahre 1996 habe ich erstmals Neckargemünd besucht. Die Stadtverwaltung von Jindřichův Hradec ist in diesem Jahr zum ersten Mal mit Bürgermeister Petr Hudler an der Spitze nach Neckargemünd gereist, es wurde im Zuge dieses Besuchs auch der Partnerschaftsvertrag der beiden befreundeten Städte unterzeichnet. Aus meinem ersten Besuch erinnere ich mich an den sehr freundlichen und herzlichen Empfang der Familien Winfried Schimpfs und Joachim Bergsträssers, mit denen ich bis heute befreundet bin. Einen erfolgreichen Auftritt konnte unsere Musikschule absolvieren, die gemeinsam mit der Direktorin der Musikschule, Mgr. Jarmila Kulhavá, nach Neckargemünd gekommen war. Ein interessanter und berührender Moment war auch die Aufstellung des Wegweisers, „Jindřichův Hradec 520 km“. Bei uns befindet sich ein entsprechender Wegweiser auf dem Masarykplatz.

Bei unserem nächsten Besuch in Neckargemünd sind wir auch nach Heidelberg gefahren und haben die Rückfahrt mit dem Schiff absolviert. Wir haben ebenfalls am Feuerwehrfest im Stadtteil „Dilsberg“ teilgenommen. Es war immer besonders lehrreich, wie konstruktiv die Leute verschiedener politischer Orientierung zusammenarbeiten können. Ich habe immer gern den damaligen Bürgermeister, Herrn Oskar Schuster, und später auch Bürgermeister Horst Althoff, sowie Lothar Eisenhauer, Heike Geissler und Martin Holschuh getroffen.

Die Partnerschaft beider Städte dauert nun schon mehr als 20 Jahre und das ist gut so.

Jaroslav Kozlovský

Vzpomínky na přátelská setkání

Narodil jsem se v roce 1949. Jsem z generace, která byla čtyřicet let mého života intenzivně ovlivňována propagandou, že ve východním Německu jsou ti hodní a svobodní Němci a v západním ti zlí. Naštěstí jsem měl tu možnost od roku 1994 jako zastupitel a od roku 1998 do roku 2014 jako radní města třikrát navštívit partnerské město Neckargemünd a přesvědčit se o opaku. Při každé návštěvě se nám dostalo opravdu vřelého přijetí a navázala se i osobní přátelství. To samé jsme se snažili opětovat v Jindřichově Hradci.

Toto skutečně přátelské partnerství se projevilo i v konkrétních činech. Solidarita s partnerským městem se zejména projevila v říjnu roku 2003, kdy Zastupitelstvo města Jindřichův Hradec jednomyslně vyslovilo souhlas s poskytnutím peněžitého daru na obnovu vyhořelého komplexu školního zařízení v Neckargemündu v červenci téhož roku.

Jedním z nejdůležitějších výsledků partnerství je vzájemná komunikace škol a Základní umělecké školy.

Já osobně si navždy uchovám vzpomínky na malebné město Neckargemünd, krásnou přírodu v údolí řeky Neckar a nádherné historické univerzitní město Heidelberg. Nezapomenutelným zážitkem pro mě zůstává první návštěva, kdy součástí naší delegace byla folková kapela Jen tak tak. Její koncert byl přijat s takovým nadšením, až se tajil dech.

Dvacet let partnerství je již dlouhá doba na to, abychom se přesvědčili o jeho smysluplnosti, a doufám, že naši nástupci v tomto trendu budou pokračovat. Přátelům z Neckargemündu přeji při příležitosti 20. výročí partnerství hodně štěstí – a aby bylo toto přátelství i nadále tak upřímné a vřelé jako doposud.

Stanislav Beran

Erinnerungen an freundschaftliche Treffen

Ich bin im Jahre 1949 geboren. Ich gehöre jener Generation an, die 40 Jahre ihres Lebens von der Propaganda beeinflusst war, nämlich dass in Ostdeutschland die guten und freien Deutschen, und in Westdeutschland die bösen Deutschen leben. Zum Glück hatte ich seit 1994 die Möglichkeit, als Mitglied des Stadtrates von 1998 bis 2014, drei Mal die Partnerstadt Neckargemünd zu besuchen und ich habe mich, was die Westdeutschen betrifft, vom Gegenteil überzeugen können. Bei jedem Besuch wurden wir herzlich empfangen und auch persönliche Freundschaften konnten geknüpft werden. Wir bemühten uns, in Jindřichův Hradec Gleiches zu erwidern.

Diese wirklich freundschaftliche Partnerschaft hat sich auch in konkreten Taten manifestiert, vor allem im Oktober 2003, als der Stadtrat von Jindřichův Hradec einstimmig für die Finanzierungsunterstützung der Erneuerung des durch den verheerenden Großbrand im Juni desselben Jahres zerstörten Schulzentrums in Neckargemünd stimmte.

Einer der wichtigsten Aufgaben der Partnerschaft ist die fruchtbare Kommunikation zwischen den allgemeinbildenden Schulen und den Musikschulen.

Ich persönlich behalte sowohl die malerische Stadt Neckargemünd und die wunderschöne Natur des Neckartals in bester Erinnerung als auch die herrliche historische Universitätsstadt Heidelberg. Ein unvergessliches Erlebnis bleibt für mich der erste Besuch, bei dem die Folk-Musikgruppe „Jen tak tak“ als Bestandteil unserer Delegation dabei war. Ihr Konzert wurde mit solcher Begeisterung aufgenommen, dass es mir den Atem verschlug.

Während der 20 Jahre Partnerschaft hat sich unser Gedankenaustausch als sinnvoll und fruchtbar erwiesen, und ich hoffe, dass folgende Generationen dies auch so beurteilen und ihn fortsetzen werden. Den Freunden aus Neckargemünd wünsche ich zum 20. Jubiläum viel Glück. Mögen wir unsere Freundschaft auch in der Zukunft auf so aufrichtige und warmherzige Weise bewahren wie bisher.

Stanislav Beran

*Společná fotografie zástupců měst během návštěvy partnerského města Neckargemünd (říjen 2010, Neckargemünd) /
Gemeinsames Foto der Vertreter der Städte während des Besuchs der Partnerstadt in Neckargemünd (Oktober 2010 Neckargemünd)*

Dlouhá cesta do Neckargemündu

Skupině kamarádů se podařilo ještě před pádem komunismu připravit velkou výstavu jihočeského umění poblíž francouzských hranic v západním Německu. Výstavu zaštitoval tehdejší Československý mírový výbor a odborněji připravoval zejména PhDr. Jaromír Procházka, dnes významný českobudějovický galerista, a Jan Fidler. A já měl možnost kamarádům také pomáhat.

Ze strany německé byli našimi partnery zejména sociální demokraté, s nimiž jsme se velmi rychle spřátelili. Mě nejvíce oslovil Herbert Schweizer a Karl-Albert Schubert. Musím říct, že nakonec šlo vše stranou, ale tito lidé nás získali zejména po lidské stránce. Vzali nás do rodin a vedli jsme dlouhé diskuse o našich životech a trápeních, ale zejména o budoucnosti Evropy. Nikdo z nás nevěřil, že by mohlo dojít k nějaké radikální změně, ale snažili jsme se alespoň o něco, alespoň strčit nohu do pootvírajících se dveří.

Bortí se železná opona, padá Berlínská zeď a studenti nesou 17. listopadu transparenty s jednoznačnými nápisy. Demokracii, svobodu.

Vzniká Občanské fórum, přátelé z Neckargemündu přijíždějí, přivázejí kopírku a nějaké podobné věci. Já pak jednou při nějaké příležitosti stojím na radnici v Jindřichově Hradci, kde je ještě předseda Městského národního výboru Ing. Bohumír Navrátil, a říkám mu, co kdybychom s tím Neckargemündem navázali přátelské vztahy?

On ukázal na telefon a řekl: „Támhle je telefon, tak tam zavolejte!“ Už nevím, jestli jsem volal Karlu-Albertu Schubertovi, anebo profesoru Herbertu Schweizerovi, ale vím, že naše přátelství, přátelství s lidskými kořeny, pokud je pravé, tak ho žádná politika nikdy nepřerve, i kdyby mělo trvat jen v našich srdcích.

Je to neuvěřitelné, ale pod vedením ředitele Miloslava Vokáče trvají i vztahy mezi našimi gymnázii dodnes. Má můj obdiv, já jsem tehdy jenom zdvihl telefon!

Jaroslav Cempírek

Die lange Reise nach Neckargemünd

Einer Gruppe unserer Freunde ist es noch vor dem Fall des Kommunismus gelungen, eine große Ausstellung südböhmischer Kunst in der Nähe der französischen Grenze in Westdeutschland vorzubereiten. Die Schirmherrschaft für diese Ausstellung hatte das ehemalige tschechoslowakische Friedenskomitee übernommen. Fachlich wurde sie in erster Linie von PhDr. Jaromír Procházka (heute ein bedeutender Budweiser Galerist) und Jan Fidler betreut. Und auch meine Wenigkeit hat meinen Freunden helfen können.

Auf der deutschen Seite waren unsere Partner vor allem Sozialdemokraten, mit denen wir schnell Freundschaft geschlossen haben. Am meisten haben mich Prof. Herbert Schweizer und Karl-Albert Schubert beeindruckt. Aber auch alle anderen haben uns mit ihrer Offenheit und Hilfsbereitschaft beeindruckt. Diese Menschen haben uns in ihren Familien aufgenommen, und wir haben lange Diskussionen über unser Leben, unsere Nöte und vor allem über die Zukunft Europas geführt. Niemand von uns hätte geglaubt, dass es zu einer radikalen Veränderung der politischen Verhältnisse hätte kommen können. Aber wir haben wenigstens einen Fuß in die halb geöffnete Tür gesteckt.

Der Eiserner Vorhang ist gefallen, die Berliner Mauer auch, und die Studenten trugen am 17. November Transparente mit den eindeutigen Parolen „Demokratie“ und „Freiheit“.

Es entstand ein Bürgerforum, die Freunde aus Neckargemünd kamen und brachten einen Kopierer und einige andere Sachen. Ich war dann bei einer Gelegenheit im Rathaus von Jindřichův Hradec, wo damals noch Ing. Bohumír Navrátil Vorsitzender des städtischen Nationalkomitees war, und ich fragte ihn, was denn wäre, wenn wir mit Neckargemünd freundschaftliche Beziehungen anknüpfen.

Er deutete auf's Telefon und sagte: „Dann ruf doch da einfach mal an!“ Ich weiß nicht mehr, ob ich Karl-Albert Schubert oder Professor Herbert Schweizer am Apparat hatte. Aber ich weiß, dass unsere Freundschaft, diese Freundschaft mit menschlichen Wurzeln, wenn sie echt ist, an keiner Politik zubrechen kann, auch wenn sie nur in unseren Herzen überdauern sollte.

Es ist unglaublich, aber unter der Führung des Direktors des Gymnasiums, Miloslav Vokáč, dauern auch diese Beziehungen zwischen unseren Gymnasien bis heute. Er hat meine volle Hochachtung. Ich habe damals nur den Hörer abgehoben!

Jaroslav Cempírek

Přátelství, jež mi byla dána

Neckargemünd... To jsou pro mě lidé. Konkrétní osoby. Přátelé. Karl Schmitt. Susanne Schweinfurth. Hans-Joachim Richter. Přátelství, jež mi byla dána.

S Karlem Schmittem jsme se setkali poprvé v roce 1995, na první neformální návštěvě členů městské rady města Neckargemünd v Jindřichově Hradci. Dnes jsme bohužel už jen ve spojení duchovním. Ale i ta reálná setkání by se za celých 20 let dala počítat na dny, časté byly telefonáty a dopisy. Přesto ve mně toto přátelství zanechalo hlubokou stopu.

Z telefonu slyším v duchu dodnes jeho hlas: „Jsme šťastní lidé. Máme střechu nad hlavou. Máme co jíst, máme co pít.“ Jednoduché, prosté pravdy. Slova člověka, který se ve svých dvaceti letech ocitl ve válce. Později přišel o manželku a postupně tragicky o své dva syny. Poslední část svého života strávil obklopen rodinami svých dvou dcer.

Nikdy nezapomenu na to krásné jarní slunečné odpoledne, kdy jsme s Hans-Joachimem Richtrem popíjeli u Karla Schmitta na terase čaj. Mluvili jsme a dívali se na plynoucí Neckar. Zdálo se, že to bude setkání poslední.

Zdravotní stav Karla Schmitta se zhoršoval a naše písemné i telefonické spojení vázlo. O mé návštěvě v roce 2012 předem nevěděl. Zastihla jsem ho upoutaného na lůžku. Dlouho na mě hleděl, jako by se mu v hlavě skládala kostka našeho života. Pak se jeho tvář začala rozjasňovat a v očích se mu leskla voda Neckaru... Seděla jsem u něho a držela jeho dlaň ve své. Nevím už, o čem jsme mluvili. Vím ale přesně, co jsme cítili – Menschlichkeit, Herzlichkeit und Freundlichkeit.

Přátelství, za něž nepřestanu být vděčná.

Libuše Flídrová

Freundschaft, die mir gegeben wurde

Neckargemünd – das sind für mich Leute; konkrete Personen. Freunde. Karl Schmitt. Susanne Schweinfurth. Hans-Joachim Richter. Freundschaft, die mir gegeben wurde.

Mit Karl Schmitt haben wir uns zum ersten Mal im Jahre 1995 getroffen, beim ersten formlosen Besuch des Stadtrates und der Stadtverwaltung der Stadt Neckargemünd in Jindřichův Hradec. Heute sind wir leider nur mehr in geistiger Verbindung. Aber selbst die realen Treffen sind in den ganzen zwanzig Jahren auf Tage zu beziffern, öfter gab es Telefongespräche und Briefe. Dennoch hinterließ diese Freundschaft in mir eine tiefe Spur.

Bis heute erinnere ich mich an seine Stimme am Telefon: „Wir sind glückliche Leute. Wir haben ein Dach über dem Kopf. Wir haben etwas zu essen und zu trinken.“ Ganz einfache Wahrheiten. Die Worte des Menschen, der als 20-Jähriger in den Krieg musste. Später verlor er seine Ehefrau und tragischerweise seine beiden Söhne. Den letzten Teil des Lebens verbrachte er behütet im Kreise seiner beiden Töchter. Niemals vergesse ich den herrlichen sonnigen Frühling-nachmittag, an dem wir mit Hans-Joachim Richter bei Karl Schmitt auf der Terrasse Tee tranken. Wir unterhielten uns und betrachteten den vorbeifließenden Neckar. Es war klar, dass es das letzte Treffen sein würde.

Der Gesundheitszustand Karl Schmitts hatte sich verschlechtert und unsere schriftliche und telefonische Verbindung stagnierte. Von meinem Besuch im Jahre 2012 wusste er vorher nichts. Ich fand ihn ans Bett gefesselt vor. Er sah mich lange an, während in seinem Kopf die Erinnerung an unsere gemeinsame Zeit erwachte. Seine Miene erhellte sich und in seinen Augen spiegelte sich das Wasser des Neckars... Ich saß bei ihm und hielt seine Hand in meiner. Ich weiß nicht mehr, wovon wir gesprochen haben. Ich weiß aber genau, was wir gefühlt haben – Menschlichkeit, Herzlichkeit und Freundlichkeit.

Eine Freundschaft, für die ich nicht aufhöre, dankbar zu sein.

Libuše Flídrová

*Jaroslav Cempírek a Libuše Flídrová na balkoně
německého velvyslanectví v Praze (listopad 2009, Praha) /
Jaroslav Cempírek und Libuše Flídrová auf dem Balkon
der deutschen Botschaft in Prag (November 2009, Praha)*

Krásné přátelství mezi městy na řekách Neckar a Nežárka

Vyjádřit, co všechno pro mě přátelství s Neckargemündem znamená, není lehké, ještě těžší úkol však je vtěsnat vše do několika řádků.

Předně bych se rád podělil o svou radost. Upřímnou radost z toho, že jsem mohl podpořit před 25 lety založené přátelství mezi gymnáziem Vítězslava Nováka v Jindřichově Hradci a gymnáziem v Neckargemündu a že jsem – tehdy ještě jako žák gymnázia – navštívil v rámci výměny studentů německé město Neckargemünd a jeho malebné okolí, seznámil se s novými lidmi, poznal je a navázal s nimi přátelství. Jsem pyšný na to, že s hostitelskou rodinou Hetzel žijící v Lobenfeldu nedaleko Neckargemündu jsem v kontaktu od roku 1993 dodnes. Raduji se z velkého množství rukou psaných dopisů, pohlednic, e-mailů a dárků, které ke mně za těch více jak 20 let z tak velké dálky dorazily, ještě více si však cením milých slov, přání i gratulací, která byla vždy plná upřímnosti a projevené důvěry. Mám radost z mnoha osobních setkání, ke kterým došlo při různých příležitostech na oficiální i osobní úrovni. Byla pro mě nejen příležitostí k rozvoji jazykových znalostí a dovedností, ale významně také přispěla k rozvoji mé osobnosti. Vždy jsem se rád do tohoto malebného koutu Německa vracel, ať už to byla cesta pracovní nebo cesta za kulturou. V Neckargemündu jsem také získal podklady pro seminární práce zadané na mé české alma mater, mnohokrát jsem se inspiroval pro své budoucí povolání učitele v hodinách matematiky pod vedením paní Evy-Marie Hebgen, později jsem přijížděl do Neckargemündu jako praktikant a doprovod při

Eine schöne Freundschaft zwischen den Städten an den Flüssen Neckar und Nežárka

All das auszudrücken, was für mich die Freundschaft mit Neckargemünd bedeutet, ist nicht leicht und eine noch schwierigere Aufgabe ist es, dies alles in einige Zeilen hineinzupressen.

Vor allem möchte ich gern meine Freude ausdrücken: Meine aufrichtige Freude resultiert daraus, dass ich die vor 25 Jahren gegründete Freundschaft zwischen dem Gymnasium Vítězslava Nováka in Jindřichův Hradec und dem Gymnasium in Neckargemünd unterstützen konnte. Damals, noch als Schüler des Gymnasiums, besuchte ich im Rahmen des Schüleraustauschs die deutsche Stadt Neckargemünd und ihre malerische Umgebung. Ich habe neue Leute kennengelernt und mit ihnen Freundschaften geschlossen. Ich bin stolz darauf, dass ich mit der Gastfamilie Hetzel, die in Lobenfeld, nicht weit von Neckargemünd lebt, seit 1993 bis heute in Kontakt bin. Ich freue mich über die große Menge handgeschriebener Briefe, Ansichtskarten, E-Mails und Geschenke, die mich in mehr als zwanzig Jahren aus der großen Entfernung erreichten. Noch mehr schätze ich jedoch die lieben Worte, Wünsche und Glückwünsche, die immer voller Aufrichtigkeit waren und ihr Vertrauen ausdrückten. Ich freue mich über viele persönliche Treffen, die sich im Zuge verschiedener Gelegenheiten offiziell oder persönlich ergeben haben. Sie boten mir nicht nur Gelegenheit zur Weiterentwicklung meiner Sprachkenntnisse, sie haben auch bedeutend zur Entwicklung meiner Persönlichkeit beigetragen. Ich bin immer wieder gern in diese malerische Ecke Deutschlands gekommen, entweder im Zuge einer Dienstreise oder während einer Reise mit kulturellem Hintergrund. In Neckargemünd habe ich auch die Unterlagen für meine Diplomarbeit ausgearbeitet, viele Male wurde ich für meinen zukünftigen Lehrerberuf im Mathematikunterricht unter Leitung von Frau Eva-Maria Hebgen inspiriert. Später bin ich nach Neckargemünd als Praktikant und als Begleitung bei den folgenden Schüleraustauschen gekommen. Heute freut

*Das Treffen der Vertreter der Gymnasien anlässlich der Feier des 20-jährigen Jubiläums der Partnerschaft zwischen den Städten Jindřichův Hradec und Neckargemünd (September 2016, Neckargemünd) /
Setkání zástupců gymnázií při příležitosti oslav 20. výročí partnerství mezi městy Jindřichův Hradec a Neckargemünd (září 2016, Neckargemünd)*

žakovských výměnách. Dnes mě těší, že mohu partnerskou školu navštěvovat jako učitel.

Za vše uvedené a mnohé další bych rád poděkoval. Poděkoval bych především za osobní přátelství s učiteli, zejména s paní Susanne Schweinfurth a panem Winfriedem Schimpfem. Je jejich zásluhou, že jsem se vždy v Neckargemündu cítil příjemně, pokaždé mě vítala jejich pohostinnost, vstřícnost a dobrosrdečnost. Vždy jsem byl vítán jako vážený host. Děkuji za úsměvy, se kterými se člověk v Neckargemündu všude setkává, děkuji za pro nás vzácnou a vždy projevenou ochotu, nasazení a pečlivost, se kterou se moji přátelé i zcela cizí lidé o mě starali a plnili má přání. Děkuji za oblažující atmosféru historického města v údolí Neckaru, umocněnou pravidelným bitím hodin kostelní věže, všude přítomnou květinovou výzdobou a útulným prostředím tamních kaváren a hospůdek se skvělým jídlem.

Konečně chci vyjádřit naději. Naději v pokračování a upevnování přátelství mezi městy na řekách Neckar a Nežárka, v rozvíjení osobních kontaktů, zvláště přátelství mladých lidí, kteří zde mají díky otevřené Evropě skvělou příležitost seznámit se s německou kulturou, osobně poznat kvality lidí v ní žijících. Každý mladý Evropan má totiž povinnost upevňovat multi-kulturní dimenzi své osobnosti a učit se toleranci k ostatním, i přes aktuálně vzrůstající celosvětové hrozby. Blahopřeji k 20. jubileu trvání této všestranně přínosné aktivity a přál bych si, aby k pokračování partnerství měst Jindřichův Hradec a Neckargemünd nadále přispívali studenti a učitelé jindřichohradeckého gymnázia.

Jan Fiala

es mich, dass ich die Partnerschule als Lehrer besuchen kann. Für alles, was ich erwähnt habe und für viel mehr, möchte ich mich bedanken. Ich möchte mich vor allem für die persönliche Freundschaft mit den Lehrern, vor allem mit Susanne Schweinfurth und Winfried Schimpf bedanken. Es ist ihr Verdienst, dass ich mich in Neckargemünd immer wohlfühlt habe, jedes Mal hat mich ihre Gastfreundlichkeit, Gefälligkeit und Warmherzigkeit willkommen geheißen. Ich fühlte mich immer als geschätzter Gast. Ich danke für das Lächeln, dem man in Neckargemünd überall begegnet, ich danke für das ehrliche und immer gezeigte Engagement, den persönlichen Einsatz und die Sorgfalt, mit der sich meine Freunde und auch ganz fremde Leute um mich gekümmert und meine Wünsche erfüllt haben. Ich danke für die glückselige, stimmungsvolle Atmosphäre der historischen Stadt im Neckartal, die noch verstärkt wird durch das regelmäßige Schlagen der Kirchturmuhr, die überall vorhandene Blumendekoration und das gemütliche Milieu der dortigen Cafés und Gaststätten mit hervorragendem Essen.

Letztendlich will ich auch eine Hoffnung ausdrücken. Die Hoffnung, auf die Fortsetzung und die Festigung der Freundschaft zwischen den Städten an den Flüssen Neckar und Nežárka. Die Hoffnung auf die Entwicklung persönlicher Kontakte – besonders die Freundschaft zwischen den jungen Leuten, die hier dank eines offenen Europas tolle Gelegenheiten haben, die deutsche Kultur sowie die Qualitäten der Leute innerhalb dieser Kultur zu entdecken. Jeder junge Europäer hat nämlich die Pflicht, die multikulturelle Dimension seiner Persönlichkeit zu festigen und die Toleranz gegenüber anderen zu erlernen, auch und trotz – oder vor allem – angesichts der aktuell leider Besorgnis erregenden weltweiten Entwicklung. Ich gratuliere zum 20-jährigen Jubiläum kontinuierlicher, vielseitig nutzbringender Aktivitäten und ich würde mir wünschen, dass die Fortsetzung der Partnerschaft der Städte Jindřichův Hradec und Neckargemünd weiterhin von den Schülern und Lehrern des Gymnasiums in Jindřichův Hradec unterstützt wird.

Jan Fiala

Vydalo město Jindřichův Hradec ve spolupráci s městem Neckargemünd v roce 2016. Vedení obou měst tímto děkuje všem, kteří se na vydání této brožury podíleli. Překlady textů: Vladimíra Linhartová, Susanne Schweinfurth, Ivana Buchholz. Fotografie: Archiv partnerských měst a škol. Grafika a polygrafický servis tiskárna RAIN Jindřichův Hradec.